

3. Cheong B. C. Avatars in the metaverse: potential legal issues and remedies. *International Cybersecurity Law Review*. 2022. Vol. 3. P. 467–494.

4. Аврамова О. Є. Система суб'єктів права інтелектуальної власності в умовах становлення кіберпростору. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2022. № 2(97). С. 39-47. DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2022.2.03>.

УДК 347.625(043.2)

Пак О. В., здобувачка вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
м. Ріхтерсвиль, Швейцарія
Науковий керівник: Горбенко А. С., к.ю.н., доцент

ДО ПИТАННЯ ПРО ДЖЕРЕЛА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОН-ЛАЙН ТРЕНУВАНЬ

На сьогодні тенденції сучасного світового розвитку характеризуються глобальними трансформаціями усіх країн світу, перехід до нового якісного стану, нового типу цивілізації третього тисячоліття. Ці зміни стосуються також і спортивних тренувань. Вони переходять теж в інший, у віртуальний простір.

Основи міжнародно-правових стандартів у сфері фізичної культури і спорту закріплені в Загальній декларації прав людини, Конвенції ООН про права дитини, Міжнародному пакті про громадянські й політичні права, Міжнародному пакті про економічні, соціальні і культурні права, Європейській конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, Європейській соціальній хартії, Договорі про заснування і функціонування Європейського Союзу, Декларації Європейської комісії з прав пацієнтів про політику у сфері забезпечення прав пацієнта в Європі, Європейській конвенції про права людини та біомедицину, Міжнародному кодексі медичної етики тощо [1].

Норми Конституції України безпосередньо не регламентують спортивні правовідносини, але стаття 3 основного закону України вказує на те, що життя і здоров'я людини є найвищою соціальною цінністю у державі, а частина 4 статті 49 Конституції України закріплює за державою обов'язок дбати про розвиток фізичної культури і спорту в Україні [2].

Можна сказати, основним законом серед джерел спортивного права в Україні є Закон України «Про фізичну культуру і спорт» [3] від 24 грудня 1993 року, він є єдиним і основним нормативно-правовим актом, що конкретно регулює правовідносини у сфері спорту нашої країни. Стаття 2

цього закону закріплює те, що законодавство України про фізичну культуру і спорт базується на Конституції України і складається з цього закону, відповідних міжнародних договорів й інших нормативно-правових актів України, які регулюють правовідносини у цій сфері [3].

В законі визначені загально-правові, організаційні, соціальні й економічні основи діяльності у сфері фізичної культури і спорту в Україні [3].

Статті 20 і 23 цього закону передбачають можливість здійснення міжнародного співробітництва у сфері фізичної культури і спорту, а також відповідальність у разі порушення законодавства у цій сфері [3]. Можна сказати, що Закон України «Про фізичну культуру і спорт» є основою для подальшого розвитку законодавства в цій сфері, що ще раз підтверджує нашу думку про його базовість.

Слід відзначити й міжнародні договори, як складовий елемент у системі джерел спортивного права України. До таких документів належать: Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 року, Європейська культурна конвенція 1954 року, Антидопінгова конвенція від 16 листопада 1989 року [4].

Одним із найголовніших джерел міжнародного права, які регулюють міжнародні спортивні правовідносини, є акти міжнародних спортивних організацій (МСО). До актів міжнародних спортивних організацій належать статuti, положення та інші документи, що встановлюють юридичний статус і регламентують їх діяльність [4].

Проаналізувавши «джерела права», що врегульовують правові відносини в сфері спорту, а саме он-лайн тренувань в Україні зазначаємо, що наявні «джерела права», які формують систему законодавства нашої держави не в повній мірі здатні врегульовувати усі сфери правовідносин у даній сфері спорту. Вважаємо, слід системно вдосконалити нормативно-правові акти та детально регламентувати спортивні правовідносини, адже переважна більшість правовідносин залишається нерегламентованою. Особливо це стосується дуже актуальних наразі – он-лайн тренувань.

Література

1. Lewis A., Taylor J. Sport: Law and Practice. Bloomsbury Professional. 2014. P. 50.
2. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 131.
3. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24.12.1993. № 3808-ХІІ. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 14. Ст. 80.
4. Дубінська З. П. Джерела права та система законодавства у галузі спортивних відносин в Україні. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія: юридична. Львів: ЛьВДУВС, 2018. Вип. 3. С. 11–27.